

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΣ

Ὁκάτωθι ὑπογεγραμμένος Μουρζόπουλος Μιμήκος τοῦ Πατίου πρόσφυξ ἐν Βα-
ναρίου Ἀ. Θράκης καί νῦν κάτοικος Κοινότητος Γέροντα Καβάλλας τῆς κλά-
σεως 1916, δηλῶ ὑπευθύνως καί ἐν γνώσει τῶν συνεπειῶν τοῦ νόμου ὅτι προ-
σέφερον τὰς κάτωθι ὑπηρεσίας εἰς τό Στράτευμα:

Τό 1915 ἔτος καί μήνα Αὐγουστον κατετάγην ὡς ἐθελοντής εἰς τό ἀνταρτικόν
Σῶμα ὑπό τήν Ἀγγλικήν ὀργάνωσιν εἰς Κορτιὰτ Θεσσαλονίκης προορισμένοι
διὰ τό μέτωπον Σερρών, λόγῳ δέ τοῦ καθεστώτος διελύθη τό Σῶμα ἀνταρτι-
κοῦ καί κατετάγημεν εἰς τήν Ἐθνικήν Ἀρμυαν Θεσ/νίκης. Μετά τήν λήξιν
τῆς Ἐπαναστάσεως ἀπεστάλημεν εἰς περιφέρειαν Κιλίκις πρὸς Στρατολόγησιν
καί τήρησιν τῆς τάξεως ὑπηρετήσας ἐπὶ ἑκτάμηνον.

Τό 1916 μήνα Μάρτιον παρέλαβεν τό μέτωπον Δοϊράνης τό 12ον Σῶμα Ἀγγλικῶ
Στρατοῦ ἐγὼ δέ ὑπηρετοῦν μέχρι τότε ὑπό τῆς Διαταγῆς τοῦ Ἀνθυπολοχαγοῦ
Πυρ/κοῦ κ. Γ. Κοιόνη ἀντιπρόσωπον τῆς Ἐθνικῆς Ἀρμύνης.

Ἡ Ἀγγλική Ἐμπιστευτικὴ ὑπηρεσία μετ' ἐπιτέτησεν ἀπὸ τό γεν Γραφεῖον Θε-
σσαλονίκης καί ἀπεσπάρθη εἰς τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 25 μήνα Μάϊου
ἔπου ὑπηρετήσα μέχρι τοῦ 1918 ἐπὶ κεφαλῆς Ἀγγλων καί Ἑλλήνων
στρατιωτῶν ἐξουτώσας τήν ἐπιτελικὴν Κιλίκις- Δοϊράνης.

Τό 1918 ἔτος κατὰ τήν ἐξόρμησιν τοῦ βουλγαρικοῦ μετώπου ἐπειδὴ ἀνήκον
εἰς τό Ἀγγλικόν Ἴππικόν Δοϊράνην Κόρς ταξιαρχίαν ἵππικοῦ 228
ἐσπάρσαμεν τό μέτωπον καί προχωρήσαμεν πρὸς τό ἔδαφος Στρουμνίτης καί
Πετρίτς πρὸς παλαιάν Βουλγαρίαν.

Εἰς τήν κοινότητα Βουλγαρίας Ντούρνιτσα διετάχθην παρὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ καί
Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου κατόπιν συννενοήσεως τῶν νά προχωρήσω πρὸς τήν Ἀ-
χίαλον τῆς Βουλγαρίας Μαύρης Θαλάσσης ἡ δέ διαταγή καθόριζε ὅπως συναντη-
θῶ μετὰ τοῦ συναδέλφου μου Θεοδώρου Ἀμπατζοπούλου κατακτίζοντες τριακον-
ταμελῆ συμμορίαν νά εἰσβάλωμεν εἰς τὰ Βουλγαροτουρκικά σύνορα Ἀ. Θράκης
διὰ τήν ἀνατίναξιν τῶν γροφυρῶν τῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Τσερκέζ -
Κιοῦ μέχρι μακρὰς γεφύρας διότι ἡ Τουρκία δέν εἶχε κλείσει ἀνακωχή, ὡς
ὀργανωτής ἦτο εἰς Ἀγγλος Ἀξιωματικός τῆς Ἐμπιστευτικῆς ὑπηρεσίας ἰνό-
ματι Σαρνὸ τοῦ 16ου Σώματος Στρατοῦ, ἐκτελέσαντες οὕτω εἰς Ἀχίαλον τῆ
ἀποστολήν μας μετ' κίνδυνον ζωῆς.

Προχωρήσαντες πέραν τῶν συνόρων ἐφθάσαμεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Μειδιάς κ. ὁρῆ
κης ἔπου μετὰ ἕνα μήνα ἐμάθαμεν ὅτι ἐκλείσεν ἀνακωχή καί παρουσιάσθημεν
μετὰ τοῦ Θεοδώρου Ἀμπατζοπούλου εἰς Ἀδριανούπολιν κρατοῦντες διατα-
γὰς διὰ τήν προστατεύσιν μας ὑπὸ τῶν Συμμαχικῶν Ἀρχῶν δέ ὑπὸ τὰς δι-
αταγὰς μας ἄνδρες ἐστάλησαν εἰς Ἀχίαλον εἰς τὸν Ἀγγλον ὀργανωτὴν πρὸς

ἀποζημιώσιν των μὴ ὑπέχοντες Στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις ὡς ὄμηροι Βουλγαρίας.

Εἰς Ἀδριανούπολιν συνητήθη μετὰ τοῦ "Ἀγγλοῦ Ἀρμοστοῦ Ἐλβιν Γκούτλοχαγοῦ τῆς Ἐμπιστευτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ 12ου Ἰσρατος Στρατοῦ μετὰ μετὰ τοῦ ὁποῦ συνηρητήσαμεν ἀπὸ τῶ 1916-1918 συμπεριλαμβανομένου εἰς τὴν ἰδίαν ὑπηρεσίαν, ὅστις ἀνέφερεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν τὴν ἐπιστροφὴν μου καὶ παρουσίανσίν μου.

Κατόπιν συννενοήσεως τῆς Ἀγγλοελληνικῆς Ἀρχῆς παρεμείνα ἀκόλουθος εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀρμοστείαν ὡς "Ἀγγλον στρατιώτης λόγῳ τοῦ ὅτι κατεσκόπευον τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος καὶ τὴν κίνησιν τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ παραμείνας μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1919 ἔτους. Ἰπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ἀρμοστείας εἴχομεν τὰς περιφερείας Κεσάνη, Μάλγαρα, Χρισόπολι, Ἰψαλα καὶ Αἶνος μετὰ τῶν περιχώρων ἢ δὲ ἔδρα τῆς Ἀρμοστείας ἢ Μακρὰ Γέφυρα.

Ἀνακαλυφθεὶς ὑπὸ τῶν Τούρκων ὅτι ἤμην Ὀπλαρχηγὸς ὄν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἀρμοστείαν τὸ κόμμα τοῦ Τζαφέ Ταγιάρ ἐπροπαγάνδησε διὰ τὴν δολοφονήσιν μου.

Εἰς τὰς 9 Σεπτεμβρίου 1919 ἐρητήθη ὅτι εἰς τὴν Κεσάνην μεταφέρεται Τουρκικὸς Στρατὸς. Μετὰ τὴν ἐπισημοῦν Κιοπρού εἰς Κεσάνην πρὸς ἐξέτασιν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐπί τῆς Τουρκικῆς Ἀρχῆς ἐπληροφορήθη τοῦτο. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν συνεπλάκη μετὰ τῶν 100.μ. ὡραν μὲ τὸ κόμμα τοῦ Τζαφέ Ταγιάρ οἵτινες ἦσαν αὐτὸι οἱ προπαγανδίζοντες διὰ τὸν φόνον μου ἠμύνθη τελείως μόνος μου φονεύσας δύο ἀπὸ αὐτοὺς κατέφυγον εἰς τὴν Ἀρμοστείαν. Πληροφορούμενος εἰ λοιποὶ τοῦτο ἠγέθησαν ὑπὸ τὰ ὄπλα καὶ περιεκύκλωσαν τὴν πόλιν καὶ σύνερα τὴν Ἀρμοστείαν ἐπιμένοντες νὰ μὲ συλλάβουν καὶ μετέλθωσιν εἰς τὴν Τουρκικὴν Ἀρχὴν πρὸς ἐκδίκασίν μου.

Ὁ Ἀγγλον ὄμοσ Ἀρμοστής ἐπ' οὐδενί λόγῳ μὲ παρέδιδεν παρὰ τὴν ἐπιμονὴν τῆς Τουρκικῆς Ἀρχῆς καὶ οὕτω κατόρθωσα καὶ ἔφυγον εἰς Μακρὰν Γέφυραν ὅπου εὗρίσκειτο μίαν Διμοιρίαν Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κατοχῆς τῆς Σιδηροδρομικῆς Ψαρρῆς τῆς Ἀν. Θράκης ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ Ταγματάρχου Βλαχοπούλου. Μετὰ τέσσαρας ἡμέρας μετέβην εἰς Κωνσταντινούπολιν εἰς τὸ Ἀγγλικὴν Γενικὸν Στρατηγεῖον ΓΕΓ ΒΤΕ ΚΟΥ διὰ νὰ δικασθῶ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν μὴ θεωρηθεῖσα ὡς κακούργημα διότι ἐξετέλεσα τὸ καθήκον μου.

Ἐκεῖ παρέμεινον δύο μῆνας ὡς ὑπόδικος καὶ ἠδωθήν μετὰ βραβεῖου. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1919 ἔτους ἀπελύθη ἢ κλάσει 1916 εἰς ἣν ἀνήκον καὶ οὕτω ἀπελύθη καὶ ἐγὼ μεταβάς εἰς τὴν πατρίδα μου Φανάρι.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Στράτευμα ὑπηρετοῦσε εἰσέτι ἡ κλάσει μου παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἑλληνα Ἀρμοστὴν Κωνσταντινουπόλεως κ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ (νῦν ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ) καὶ τὸν παρεκάλεσα μὴ συμπεριληφθῶ μετὰ

//////

ξύ τῶν λιποτακτῶν καί ἀνυποτάκτων μία ὄρα αἴτησις τῆς Μητροπόλεως Βυλ-
λαβρίας μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν με ἐξήτουν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως τοῦ
τόπου καί προφύλαξιν ἐκ τῶν Τουρκικῶν συμμοριῶν διότι ἦτο ἄνευ Διοική-
σεως Ἑλληνικῆς ἢ Τουρκικῆς καί ὁ Ἕλλην Ἀρμοστής κ. Κατεχάκης με ἐυ-
στήσε καί με ἀπέστειλεν εἰς τὴν περιφέρειαν Βυλλαβρίας παραρτίνας μέχρι
κατοχῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ. Μετὰ τὴν χάραξιν τῶν συνόρων οἱ
Τουρκοὶ ἔφερον ταραχὰς εἰς τὰ σύνορα τὸ δὲ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν διέ-
ταξε τὸ 12ον Σῶμα Στρατοῦ νὰ με καλέσῃ πρὸς συννενοῆσιν καί τὸ ἑποῖον
διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 125 με ἐκέλευσεν καί μετέβην εἰς Ἀδριανούπολιν
καί με διόρισεν Ὑπάρχον ἐπὶ κεφαλῆς ἀποσπάσματος εἰδικοῦ πρὸς περι-
φρούρησιν τῶν περιφεγειῶν ἀπὸ Δημοκράτια Ἀσπρη Θάλασσα μέχρι Τελλιγὸ
τελευταῖον φυλάκιον Μαύρης Θαλάσσης, προσφέρα πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς
τὸ Κράτος μέχρι τὸ 1922 ἔτους ἐκκενώσεως τῆς Θράκης.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ Ἐυσεβάστως τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν
ὅπως με συμπεριλάβῃ μετὰ τῶν ἄλλων Ὑπάρχον διότι ἠργάσθην ὑπεραν-
θρώπως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς καθήκοντος κινδυνεύσας πολλάκις τὴν ζωὴν
μου χωρὶς νὰ λάβω ὑπόψιν τῶν οἰκογενειακῶν μου ὑποχρεώσεως ἄλλὰ μέ-
νον τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τὴν πατρίδα τραυματισθεὶς πολλὰκι
καί ἤδη ἐκ τῶν τραυμάτων τούτων ἔλαβον νὰ ἐργασθῶ καί ἐξοικογενίσει
τὸν ἐπιούσιον .

Ἐν Γέροντα 29η Μαρτίου 1901

Ὁ Ὑπευθύνως Δηλῶν

Μιρῆκος Θ. Μουρζόπουλος

Μουρζόπουλος